

Regeringens proposition

1981/82: 223

om avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet;

beslutad den 22 april 1982.

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

Avgifter som enligt 1963 års filmavtal betalas till stiftelsen Svenska Filminstitutet är avdragsgilla vid taxering till kommunal och statlig inkomstskatt. I propositionen föreslås att motsvarande avdragsrätt skall gälla för de avgifter som betalas enligt 1982 års film- och videoavtal.

**Förslag till
Lag om ändring i förordningen (1963:173) om rätt att vid
taxering för inkomst njuta avdrag för avgifter till stiftelsen
Svenska Filminstitutet, m. m.**

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1963:173) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, m. m.

dels att 4 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken till förordningen samt 1 § skall ha nedan angivna lydelse.

**Lag om avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet,
m. m.**

Nuvarande lydelse

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse enligt kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt *äger skattskyldig njuta* avdrag för sådana avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, som avses i ett den 6 mars 1963 träffat avtal mellan staten samt Sveriges biografägareförbund, *Folketshusföreningarnas* riksorganisation, Föreningen Våra gårdar, Sveriges filmuthyrareförening u. p. a. och Föreningen Sveriges filmproducenter.

Föreslagen lydelse

1 §

Vid beräkning av nettointäkt av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt *medges* avdrag för sådana avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, som avses i ett den 2 mars 1982 träffat avtal mellan staten samt Sveriges biografägareförbund, *Folkets husföreningarnas* riksorganisation, Föreningen Våra gårdar, Sveriges filmuthyrareförening u. p. a., Föreningen Sveriges filmproducenter och *föreningen IFPI-VIDEO*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1982 och tillämpas första gången vid 1983 års taxering. Den äldre lydelsen av 1 § tillämpas dock fortfarande i fråga om avgifter som hänför sig till det tidigare avtalet.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1982-04-22

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Wikström, Friggebo, Dahlgren, Åsling, Söder, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Eliasson, Gustafsson, Elmstedt, Tillander, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Film-institutet

1 Inledning

1963 års filmavtal skall den 1 juli 1982 ersättas av ett nytt avtal. Det nya avtalet – 1982 års film- och videoavtal – har den 2 mars 1982 träffats mellan å ena sidan staten och å andra sidan organisationer inom filmbranschen och videobranchen (Sveriges biografägareförbund, Folkets husföreningarnas riksorganisation, Föreningen Våra gårdar, Sveriges filmthyrareförening u. p. a., Föreningen Sveriges filmproducenter samt föreningen IFPI-VIDEO). Avtalet finns intaget som bilaga 5 till prop. 1981/82:111 om vissa filmfrågor m. m. Propositionen är f. n. föremål för riksdagens prövning.

Enligt 1963 års filmavtal skall den som anordnar biografföreställningar betala en avgift till stiftelsen Svenska Filminstitutet. Avgiftsmedlen används för att finansiera institutets verksamhet. Biografägaren har rätt till avdrag för avgiften vid taxering till kommunal och statlig inkomstskatt. Avdragsrätten regleras i förordningen (1963:173) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, m. m. (avgiftsförordningen). Av avgiftsförordningen följer vidare att stiftelsen är befriad från skyldighet att erlägga skatt för inkomst eller förmögenhet i vidare mån än vad avser kommunal inkomstskatt för fastighet. Förordningen innehåller också bestämmelser om beskattningen av den som får bidrag från stiftelsen.

Avdragsrätten enligt avgiftsförordningen förutsätter att avgifterna har betalats enligt 1963 års filmavtal. Även enligt 1982 års avtal kommer avgifter att betalas till Filminstitutet. Ställning måste tas till hur dessa avgifter skall behandlas skattemässigt. Jag tar i det följande upp de ändringar i skattereglerna som föranleds av det nya avtalet.

2 Föredragandens överväganden

Stiftelsen Svenska Filminstitutet bildades genom 1963 års filmavtal. Under de första åren finansierades stödet till svensk film helt genom de biografavgifter som enligt avtalet betalades till institutet. Sedan början av 1970-talet svarar staten för en del av kostnaderna för den filmpolitiska verksamheten. Såväl Filminstitutet som vissa organ vid sidan av Filminstitutet får således statliga anslag för verksamhet inom filmområdet.

En huvudtanke i det nya avtalet är att Filminstitutets uppgifter som centralt organ för filmen skall betonas starkare. Avsikten är att ansvaret för större delen av den statliga verksamhet som i dag ligger utanför institutet skall föras dit. Filminstitutets ställning markeras också i den inledande bestämmelsen i 1982 års film- och videoavtal. Den lyder:

Stiftelsen Svenska Filminstitutet skall ha till ändamål

- att främja värdefull svensk filmproduktion,
- att öka intresset hos allmänheten för film,
- att främja spridning och visning av värdefull film,
- att följa den tekniska utvecklingen inom filmens område,
- att främja artistisk och teknisk utbildning samt forskning inom filmens område,
- att direkt eller i samarbete med folkbildningsorganisationer, filmstudior och andra sammanslutningar sprida kunskap om filmen,
- att medverka till bevarandet av filmer och material av film- och kulturhistoriskt intresse,
- att verka för internationellt samarbete i här berörda avseenden,
- att inom och utom Sverige vid behov företräda filmens intressen,
- samt att i övrigt verka för ändamål inom filmens område.

Parterna i det nya avtalet har utgått från att Filminstitutets fortsatta verksamhet skall – liksom f. n. – finansieras med både avgifter och statsbidrag. Avgifterna är av två slag (23–31 §§ i avtalet). *Biografavgift* erläggs av biografägare eller annan som anordnar biografföreställning. Avgiften utgör tio procent av bruttobiljettintäkterna. Någon avgift behöver inte betalas om det på visningsstället ges högst fem föreställningar i veckan utöver barnmatinéer. I sak överensstämmer dessa bestämmelser med motsvarande bestämmelser i det ännu gällande avtalet. *Videoavgift* erläggs av den som bedriver yrkesmässig verksamhet för uthyrning av videogram. Avgiften utgör för varje videogram som innehåller en långfilm fyrtio kr. och för varje videogram som innehåller en kortfilm tjugofyra kr. Parterna har förutsatt att avgifterna skall vara avdragsgilla vid taxeringen. Filmbranschen får således säga upp avtalet om rätten att göra avdrag för biografavgiften begränsas eller avskaffas och motsvarande gäller för videobranschens del i fråga om videoavgiften (36 §).

För egen del får jag anföra följande. 1982 års film- och videoavtal är uppbyggt på i stort sett samma sätt som 1963 års filmavtal. Liksom tidigare kommer de avgifter som flyter in till stiftelsen Svenska Filminstitutet att användas för att främja svensk filmverksamhet. De avgifter som betalas

enligt det nya avtalet bör – i likhet med de äldre avgifterna – vara avdragsgilla. Avdragsrätten bör gälla både biografavgifterna och videoavgifterna. Författningstekniskt kan detta åstadkommas genom att hänvisningen till 1963 års filmavtal i 1 § i avgiftsförordningen ersätts med en hänvisning till 1982 års film- och videoavtal. Jag föreslår att denna ändring görs.

Det nya film- och videoavtalet motiverar inte någon förändring av stiftelsen Svenska Filminstitutets egen skattesituation. 2 § i avgiftsförordningen bör därför kvarstå oförändrad. Däremot bör förordningens rubrik ändras och 4 § upphävas. Dessa åtgärder är av rent formell natur.

Med hänsyn till lagstiftningsärendets okomplicerade natur är lagrådets hörande inte påkallat.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta inom budgetdepartementet upprättat förslag till

lag om ändring i förordningen (1963:173) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för avgifter till stiftelsen Svenska Filminstitutet, m. m.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte. Regeringen bör föreslå riksdagen att motionstiden fastställs till tio dagar.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

